

هزینه ناآشنایی

طنزیم
هومن جعفری

«آقایان نصیرزاده، سبحانی و خطیبی در نیمه شب با بازیکن (کویتونگو) جلسه گذاشتند و به او عنوان کردند یا فسخ قرارداد را امضا می‌کنی و یا پاسپورت را به تو نمی‌دهیم! پس از این اتفاق نیز بازیکن مجبور به امضای برگه‌های ارائه شده می‌شود و از تبریز می‌رود.»

آنچه خواندید بخشی از گزارش فیفا علیه باشگاه ماشین‌سازی تبریز است. براساس همین گزارش و با استناد به پیامک‌ها و صداهای ضبط شده عوامل باشگاه ماشین‌سازی که مشغول تهدید کردن بازیکن سابق خودشان بودند، فیفاپوستی از این باشگاه‌کننده که آن سرش ناپیدا! حالا صدای آقای زنوزی در آمده که شما چرا اینقدر راحت بهانه و مدرک دست این بازیکن داده‌اید!

یعنی آقای زنوزی واقعاً تازه الان فهمیده که در این چند ساله چه بلایی سر تیمش آورده؟ تازه الان فهمیده که این شیوه‌پی در پی بازیکن بیرون کردن و مریبی عوض کردن، هزینه‌ها و غرامت‌هایی دارد که ایشان ناچار است از جیب مبارک پرداخت کند؟ تازه ایشان الان فهمیده که هزینه‌های ناآشنایی ایشان با تیمداری را خودش باید پرداخت کند؟ سؤال! آیا ایشان در صنعت فولاد و دیگر صنایع وابسته هم سالانه صد‌ها میلیارد تومان هزینه ناآشنایی با قواعد را می‌پردازد؟

خبر خوش

خبر آمده که فصل جدید رقابت‌های لیگ کره جنوبی از ساعت ۳ بامداد روز جمعه همین هفته آغاز شد. ضمن تبریک این رویداد خجسته به جامعه شرط‌بند‌های اینترنتی کشور که فقط می‌توانستند روی مسابقات اوکراین حساب باز کنند، به فدراسیون پیشنهاد می‌دهیم لیگ ایران را هم ببرند در کره جنوبی ادامه بدهند. اول اینکه ساعت خواب و بیداری بازیکنان ما با ساعت برگزاری این مسابقات تداخلی ندارد. دوم اینکه کره جای شیک و پیکی است و بازیکنان ما معمولاً انگیزه خوبی برای بازی کردن در جاهای شیک دارند.

دلیل سومی به عقلمان نمی‌رسد. دیدیم لیگ کره در حال افتتاح است، گفتیم خبر خوشش را به شما هم بدهیم. ضریب چند بت می‌زنید ناقل‌ها؟

پرونده‌های خارجی باید آسیب‌شناسی شوند

تابع تصمیمات فدراسیون فوتبال هستیم

میرمعصوم سهرابی - سرپرست باشگاه تراکتور

صدور رأی علیه باشگاه‌های ایرانی در پرونده‌های خارجی بدل به یک معضل بزرگ در فوتبال ایران شده و باید در این زمینه گام‌های اساسی برداشته شود. در چند سال اخیر علیه هر باشگاه ایرانی پرونده‌ای در فیفا به جریان افتاده، طرف ایرانی بازنده بوده و همین سبب شده تا ملزم به پرداخت مبالغ فراوانی به خارجی‌ها باشیم که هزینه‌های سنگینی را به فوتبال ایران تحمیل کرده است.

در همین راستا هفته گذشته در جلسه باشگاه‌های لیگ برتر با مدیران فدراسیون فوتبال درباره رأی‌هایی که از سوی فیفا صادر شده بود، صحبت کردیم. همچنین آسیب‌شناسی صورت گرفت درباره پرونده‌هایی که باشگاه‌های ایرانی در فیفا دارند و اینکه چرا در اکثر پرونده‌ها باشگاه‌های ایرانی شکست می‌خورند. پیشنهاد ما این است آسیب‌شناسی شود که چرا اکثر رأی‌ها علیه باشگاه‌های ایرانی صادر می‌شود. سپس هم باید چارچوبی تهیه شود و در اختیار باشگاه‌ها قرار گیرد تا باشگاه‌ها در چارچوب آن با بازیکنان قرارداد ببندند. در این مسأله خود ما با مشکل روبه‌رو هستیم و درگیر چند پرونده شده‌ایم. سه بازیکن از ما به فیفا شکایت کردند که ما هم گراند رأی (اصل رأی) آنها را خواستیم. بعد از تهیه مستندات نیز می‌توانیم به رأی صادره اعتراض کنیم. فکر می‌کنم رسیدگی به این پرونده‌ها چهار یا پنج ماه زمان می‌برد.

همچنین در مورد صدور مجوز حرفه‌ای باشگاه‌ها نیز بحث شد. در این باره گفته شد اگر باشگاه‌ها معوقات خود را پرداخت نکنند در این زمینه نیز به مشکل خواهند خورد. همانطور که می‌دانید فدراسیون فوتبال نیز امسال به خاطر صدور مجوز حرفه‌ای برای باشگاه‌ها جریمه شد، به همین دلیل از این به بعد در این مورد کمی سختگیرانه‌تر برخورد خواهد شد. در مورد مبالغ قرارداد بازیکنان و مطالبات آنها نیز مقرر شد از این به بعد باشگاه‌ها دقت بیشتری کنند. درباره تعطیلی مسابقات لیگ برتر موضع باشگاه تراکتور مشخص است. درست است که جام اهمیت دارد و ما هم در دو جام مدعی هستیم، ولی برای ما جان انسان ما مهم‌تر است. هر تصمیمی ستاد ملی مبارزه با کرونا بگیرد حتماً به نفع مردم است و ما هم تابع آن هستیم.

در مورد بحث کسر قرارداد بازیکنان نیز شرایط ما از سایر دنیا متفاوت است. شیوه‌نامه‌ای در این خصوص از سوی فیفا ارائه شده است اما فکر می‌کنم این شیوه‌نامه در فوتبال ما کمی به مشکل بخورد. همانطور که می‌دانید قرارداد لیگ‌های معتبر دنیا براساس حقوق ماهیانه بسته می‌شود اما قرارداد بازیکنان مافصلی است، به همین خاطر شیوه‌نامه فیفا باید بررسی و بومی‌سازی شود. بعد از آن هم هر تصمیمی فدراسیون ما بگیرد تابع آن هستیم.

تراکتور، ویت‌ترین ساده آقای مالک

تشنه توجه

میعاد نیک

ورود و ماندگاری افراد اقتصادی و پولساز به فوتبال ورشکسته کشور اقدامی بسیار مفید و همسو با راستای پیشرفت لیگ برتر است اما اگر همان افراد پولساز به واسطه پول تزریق شده بر سر باشگاه مقروض منت بگذارند و در مسائلی که کوچک‌ترین سر رشته‌ای از آنها ندارند افاضه فضل و اظهار نظر بکنند، آفتی است که فوتبال ایران هم اکنون با آن دست و پنجه نرم می‌کند. محمد رضا زنوزی که در هفته‌های اخیر تازه یادش آمده فوتبال جای خوبی نیست و بارها برای تراکتور و لیگ برتر حاشیه ساخته و نسخه‌های عالمانه پیچیده، به تازگی برای اثبات حقانیت نظر خود در مورد ابطال نتایج و تعطیلی لیگ به دست‌آور هزینه‌تراشی رقابت‌ها و عدم درآمد سازی باشگاه‌ها تمسک جسته تا خودش و تیمش را از ورطه ناکامی نجات دهد. برای تراکتوری که در سال‌های ریاست زنوزی بیشترین ریخت و پاش‌ها را داشته و کمترین نتیجه‌ها عایدش شده تعطیلی لیگ بدون تعیین قهرمان قطعاً نتیجه خوبی است چرا که طبق قاعده «دیگی که برای من نجوشد» اگر قرار است که پرسپولیس بوکر کند، همان بهتر که لیگ کلاً تعطیل شود؛ حتی اگر تراکتور برای چندمین سال متوالی بازنده بزرگ رقابت‌های داخل و خارج از زمین لقب بگیرد.

از نظرات محمد رضا زنوزی که بگذریم، ویژگی‌ای که در این مرد بیشتر از بقیه صفاتش جلوه می‌کند علاقه‌اش به مورد توجه قرار گرفتن است. زنوزی که مدت‌هاست از شرایط مالی تراکتور و کلاً فوتبال ایران گله می‌کند و ساختار ورزشی کشور را جهت‌دار و مورد‌دار می‌داند، همچنان حاضر نیست که از این فوتبال به زعم خودش فاسد و لعنتی دست بکشد. شخصیت زنوزی بی‌شباهت به سردار رویانیان نیست؛ رویانیانی که بیشتر برای دیده شدن به پرسپولیس آمد و تیم سرخ‌پوش تهرانی را با انبوهی از ستاره‌های ریز و درشت به هیچ کجانرساند و آخر سر هم با کوهی از بدهی‌ها فرار را برقرار ترجیح داد حالا انکار عطای مدیریت فوتبالی‌اش را به همتای تبریزی‌اش منتقل کرده است.

ورود زنوزی به عنوان فردی بی‌تخصص و صرفاً پولدار به فوتبال تبریز شاید قبلاً برای دیده شدن بود اما با وجود ضررهای متوالی و درآمد‌های ناکافی و خرج‌های بی‌محدودیت باز هم میل آقای مالک به ماندن بیشتر از رفتن است. می‌دانیم هیچ گریه‌ای برای رضای خدا موش نمی‌گیرد و محمد رضا زنوزی هم حتماً سرمایه شخصی‌اش را بیشتر از تراکتور دوست دارد اما وقتی او هنوز هم مصرانه برای ماندن و خرج کردن با فشاری می‌کند یعنی علاوه بر رضای نیازش به دیده شدن، احتمالاً از این سفره بی‌حساب و کتاب انتفاع خاص دارد. تراکتور برای زنوزی یک ویت‌ترین ساده است که به زودی خالی می‌شود، البته پس از رفع تشنگی آقای زنوزی و شرکت‌های بی‌شمارش.

سؤال مهمی که زنوزی‌ها باید پاسخ دهند

چرا این فوتبال را رها نمی‌کنید؟

سامان موحدی راد

سوت آغاز بوندس‌لیگا زده شده و به نظر می‌رسد سایر لیگ‌ها هم کم‌کم به چرخه رقابت‌ها بازگردند و احتمالاً ایران هم از این قاعده مستثنی نیست. شاید به زودی و تا پایان اردیبهشت شاهد بازگشایی درهای ورزشگاه‌ها و از سرگیری رقابت‌های لیگ برتر باشیم اما در این میان یکی از مخالفان شروع لیگ برتر با صدور بیانی‌های نکاتی را مطرح کرده که سال‌هاست سؤال اصلی خیل عظیم فوتبال دوستان ایرانی است. چیزی که به زعم من بزرگترین مشکل فوتبال ایران برای حرفه‌ای شدن واقعی است و در اینجا بارها و بارها در بارش حرف زده‌ایم.

باشگاه تراکتور سازی در بیانی‌های که چند روز پیش در حمایت از تعطیلی لیگ صادر کرده بود، عنوان کرد که «از خودمان سؤال کرده‌ایم که هدف ما از برگزاری مسابقات فوتبال در کشورمان چه چیزی است؟ اینجا که خبری از اسپانسرهای آچنانی، حق پخش تلویزیونی، پیش‌فروش بلیت مسابقات و درآمد نیست. اینجا سروت‌ه فوتبال فقط هزینه است و تیم‌ها در صورت لغو مسابقات، نه تنها ضرر مالی نمی‌بینند، شاید وضعیت مالی‌شان، بهتر هم شود!» واقعیتی که از آن گریزی نیست. در واقع در همه این سال‌ها همیشه سؤال اصلی این بوده که چرا و چگونه ممکن است فوتبالی با این سیستم معیوب مالی بتواند برای سرمایه‌گذاران اقتصادی جذاب باشد. فوتبالی که همه شریان‌های مالی آن بسته شده و کسی نمی‌تواند به روشی سالم و پذیرفته شده در آن درآمدزایی متناسب با هزینه‌هایش بکند.

یک طرف ماجرا برای ما مشخص است. جریان‌های انحصارطلبی مثل صداوسیما با ایجاد انحصاری شدید و رفتاری دیکتاتورگونه با عدم پرداخت حق پخش واقعی مهم‌ترین منبع درآمد باشگاه‌ها را کور کرده‌اند. فدراسیون فوتبال و سازمان لیگ هم چندان برای‌شان اهمیت ندارد که رقابت‌ها را جذاب کنند و با پخش کردن مسابقات در روزهای کاری و ساعت‌های غیر معمول عملاً موجب شده‌اند که تماشاگر کمتری به ورزشگاه‌ها بیاید و بازی‌ها غیر جذاب شود. قانون‌های درستی برای حمایت از باشگاه‌ها برای فروش لباس و لوازم جانبی هم نداریم تا از این راه پولی به حساب باشگاه‌ها بیاید.

از این جهت یک طرف ماجرا با کوتاه‌نظری و بی‌عملی و بی‌تدبیری بسته شده اما در آن سو هم سؤال مهمی مطرح می‌شود. چطور است که در این سیستم عملاً ورشکسته سرمایه‌گذارانی حاضر به سرمایه‌گذاری می‌شوند؟ سالی نیست که سر و کله یک مولتی میلیاردر در فوتبال ایران باز نشود. آدم‌های اقتصادی که سابقه کاری‌شان نشان می‌دهد ساز و کار بازار را به خوبی می‌شناسند و با این حال پایه این میدان می‌گذارند تا ضرر کنند! چرا یک چهره موفق اقتصادی باید در فوتبال ایران سرمایه‌گذاری کند تا ضرر کند؟ پاسخ به این پرسش مجهول و عجیب، خیلی از گر‌ه‌های این فوتبال را باز می‌کند.